ἰδίᾳ, καὶ ὅλαις πόλεσι κακά, id eſt, hominibus priuatim, vrbibus verò publicè innumera contigerũt mala. Quoniam libido hæc, vt idem Plato ait, ἐκ προνοίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κλείνει, id eſt, conſultò, atque dedita opera genus humanũ deſtruit. Ab hoc plus quàm prodigioſo coitu, quoniã contra naturam eſt, bruta & expertia rationis animalia abſtinent. Authorem παιδικῶν Ouidius Orpheum ſcribit:

Ille etiam Thracum populis fuit author, amorem
In teneros transferre mares &c.

Sunt qui Thalonem Cretenſem faciãt principem: Hic autem fuerit necne non ſatis certum. Hoc tamen ex Ariſtotele ſcitur, Maſculam Venerem, lege etiam lata, permiſſam in Creta fuiſſe. Τοῦτο. τὸ αὐτό, id ipſum, nempe τὸν πρωκτὸν τρέπειν. τ' ἀργυρίου, τ' ἀργυρίου pecuniæ gratia. Propterea Latini ſcorta maſcula vocant pueros meritorios, à merendo, i. lucri & quæſtus gratia aliquid faciendo. χρηστοὺς οὔ φασι, inquam, τοὺς χρηστοὺς τοῦτο δρᾶν τοῦ ἀργυρίου χάριν, vocat per ironiam χρηστοὺς pueros faciliores & placidiores, quaſi verò ideo culpabiles non ſint, quòd aliis contenti rebus, ære nõ mereãt.

Σχόλια. Αἰτοῦσιν.] αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι τὸ αὐτό, ὥσπερ ποιῶ καὶ ποιοῦμαι, πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ τὸ ἁπλῶς

A ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι τὸ μεθ' ἱκεσίας. Τί δαί;] συνδέσμος ἐρωτηματικός. διὰ τὴν ἔκτασιν παραγωγικῶς τὸ αἱ.

Gerardvs. Τί δαί;] δαί, loco τοῦ producti̇onis gratia παραγωγικῶς. ὁ μὲν, ſ. αἰτεῖ ὀνόματι, hoc nomine, huiuſmodi petitione. Peterẽt quidem non illibenter argentum, ſed honeſtiore titulo ſuam cælant infamiam: homine enim liberali & ingenuo dignius eſt, equum, annulum, aut aliquid tale, quàm pecuniam petere.

B Σχόλια. Περιπέττουσι.] διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖν κόσμῳ. ὁ αὐτὸς Θεσμοφοριαζούσαις. ὃς ἦν ἄλλος τὴν ἁμαρτίαν τῶν φορημάτων, ὅσαι ἔτι περιπέττουσιν ἑαυτὰς προσθέτοις ἢ περιπέττουσιν ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν. μοχθηρίαν δὲ τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν. ἢ τὴν τῆς ἀληθείας τοῦ ἀργυρίου. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ παραπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν ἀλφίτων ἀλλαμβανόντων, ἢ τοῖς περικαλύπτουσιν τινὰ εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον. δοκεῖ οὖν ὅτι εἰώθασι καταχρῆσθαι τῷ ὀνόματι τοῦ ἴσου εἰς τὴν μοχθηρίαν.

C Gerardvs. Περιπέττουσι,] inuoluunt, occultant. Sumptum à piſtoribus fermẽtũ in cõficiẽdo pane ſic cõfundẽtibus, vt nuſquã eſſe appareat. μοχθηρίαν, auaritiã & argẽti cupiditatẽ: vel potiꝰ τὴν ἀσέλγειαν turpitudinem & obſcœnam libidinem.

Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα,
Εν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
Ο μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Ετερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.
Ο δὲ χρυσοχοεῖ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Ο δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί'. ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
Ο δὲ κναφεύει τις. ὁ δὲ πλύνει κώδια.
Ο δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα.

CH. *Artes item omnes, omnes præſtigiæ & doli,*
Inter homines propter te excogitata ſunt.
Te propter in ſutrina alius corium ſecat:
D *Alius ferrum ducit: alius ligna fabricat:*
Alius, quod à te accepit, aurum liquefacit.
Eſt, qui tui cauſa ſpoliat: qui parietes
Perfodit: alius fullonem agit: hic pelles lauat:
Hic corium tingit: ille cepas venditat:

Σχόλια. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ.] αἱ μηχαναί. πλοίων κατασκευαί. τέχνας λέγουσι τὰς τῶν ἀνθρώπων σοφίσματα, οἷον χαλκευτική, τεκτονική, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται. τέχνη λέγεται καὶ ἡ μηχανὴ καὶ ὁ δόλος, ἀφ' ἧς καὶ τεχνάζομαι ἀντὶ τοῦ δολιεύομαι καὶ μηχανῶμαι. σοφίσματα δὲ τὰ διὰ λόγων μαθήματα.

Gerardvs. Τέχναι.] Ex iis quæ ſequuntur, intelligit artes quibus ineſt μετοχέρησις καὶ ἐνεργία, id eſt, quæ manibus peraguntur, ſordidas artes, & illiberales, quo in genere ſunt, quarum hîc meminit. Καὶ σοφίσματα.] impoſturæ, & fraudes cõpoſitæ, ſiue in artibus ſint, ſiue extra artes. ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ', Atticè pro ἐν τοῖς ἀνθρώποις εἰσί.

Σχόλια. Εσθ' εὑρημένα.] τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ὕστερον τελευταῖον ἀπέδωκε. λέγει δὴ τὸ εὑρημένα πρὸς τὸ σοφίσματα.

Gerardvs. Σκυτοτομεῖ.] Confictum verbum à σκύτος corium, & τέμνω ſcindo. Eos generaliter notat qui ex corio opus faciunt. Latini à ſuendo ſutores appellant. Χαλκεύει.] Si verbi huius genuinam reſpicis ſignificationem, is dicetur χαλκεύειν qui æs tractat, & ex eo aliquid facit. Laxius tamen accipi poteſt, pro eo nimirum qui æs, ferrum, plumbum, & alia metalla quæcunque parat. Sic τεκταίνεσθαι hîc eum notat qui ex ligno, lapidibus, aut alia materia cõficit opus, quamuis τέκτων (vnde ductum eſt hoc verbum) à τεύχω facio, & paro deriuetur, ſuapteq; natura ſignificatio τοῦ τέκτονος tã latè pateat apud Græcos, quàm fabri apud Latinos. Χρυσοχοεῖ,] τὸ χρυσίον χέει, aurũ funedit, ex auro fuſili opus aliquod facit: quod munus eſt aurificũ. παρὰ σοῦ. Chremylus nõ tribuit ſpeciatim Pluto æs, lignũ, nec lapides, ſed aurũ: quoniã in auro diuitiarũ pars vulgo cenſetur eſſe potiſſima & pulcherrima. Simul Chremylus indicat ſe nõ tã

E ἐπὶ σκύτη, quod aiũt, quàm ἐπὶ χρυσίον βλέπειν, id eſt, nõ tã ipſi animũ eſſe in coriis, quàm in auro. Λωποδυτεῖ,] vox hæc, ſi non fallor, cõſtituta eſt ex tribus, λώπη veſtis, ὁδὸς via, & δύω τὸ ἐκδύω exuo, vt ſit in via prætereuntes ſpoliare, vicos & vias obſidere, minor vis eſt in hoc quàm in eo qui τοιχωρυχεῖ, i. qui ædium muris & parietibus effoſſis ædes inuadit alienas. Duobus hiſce verbis furta & rapinas omnis generis poëta tangit.

F Bisetvs. Λωποδυτεῖ] Εὐστάθιος. λώπη, καὶ λώπιον, τὸ λεπτὸν ὕφασμα κατὰ τὸν τοῦ κρομμύου λοβόν, τὸ δὲ μέγα κατ' ἔκτασιν. καὶ λῶπος προσφέρει σπουδαῖος, τὸ ἱμάτιον, ὅθεν τὸ λωπίζειν, τὸ γυμνοῦν. καὶ τὸ ἐκλωπίζειν, τὸ ἐκδύειν. καὶ λωποδύτης, ὁ τὰ ἱμάτια ἀποδύων. ὅθεν τὸ λωποδυτεῖν, τὸ τὰ ἱμάτια ἀποδύειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι. Σχίδας. λωποδύτης, ὁ τῶν ἱματίων κλέπτης, ἢ ὁ τοὺς νεκροὺς ἐκδύων. λωποδυτεῖν. τὰ ἱμάτια κλέπτειν. ὁ δὲ ποιητὴς τὸ λωποδυτεῖν ὡς παρὰ τέχνης παρὰ προσδοκίαν παρέθηκε, γελοίως χάριν, ὡς καὶ τὸ τοιχωρυχεῖν κωμικῶς ἔπη.

G Σχολ. Κναφεύει.] ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ. κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ, κναφός. ἔστι δὲ ἀκάνθώδες τι, καὶ ξύουσι τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ γναφεῖν. κναφεὺς δὲ ἀπὸ τοῦ κνᾶν ὃ σημαίνει τὸ ξύω. Ομηρος ἐπὶ δ' αἴθοπα κνῆ τυρὸν. καὶ κνῆστι χαλκείῃ. ἐκ τοῦ φάρους γνάφειν. ἥτις ἐπὶ τὸ γάνος τὸ λαμπρόν.